

Les Festes alternatives de 1972

A diferència que en d'altres poblacions de les Terres de l'Ebre, les Festes de la Cinta tenien un caràcter molt tradicional, amb una forta presència d'actes formals i oficials. Això era especialment agreujat durant els anys de la dictadura, en què el centre de les Festes eren el pregó a càrrec d'una autoritat convidada, la processó, la novena, la missa, l'ofrena, concerts i exposicions i, gairebé tots els anys, alegrades per al final d'etapa de la Volta.

Josep Bayerrí Raga,
periodista

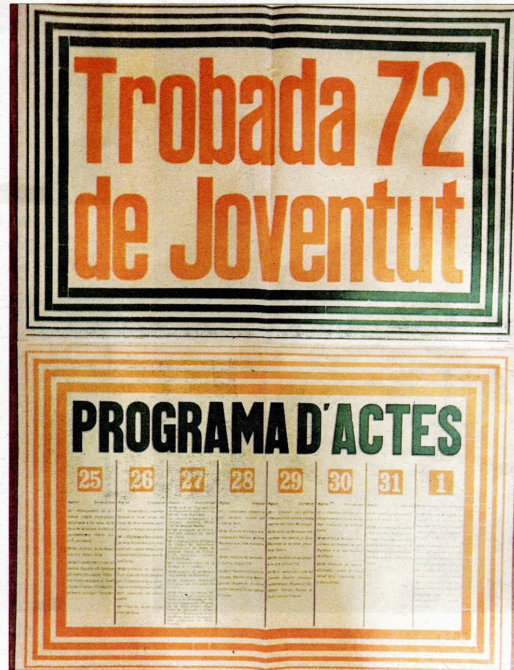

Les Festes duraven deu dies, amb les tardes amb el comerç i els centres oficials tancats, fet que, tot plegat, feia que resultessin massa llargues i fatigoses. Va començar a canviar a principis dels seixanta amb la incorporació del cos iris com a activitat popular i el 1966 amb l'elecció de les pubilles/publletes i la reina de les festes. Així i tot, la gent jove es queixava d'una organització pensada més en els grans que en ells.

Durant la dècada dels seixanta era habitual, tots els anys, que vingés una banda de música valenciana (Vall d'Uixó, Alboraià, Xilxes..., entre altres) per acompanyar els actes oficials amb marxes i concerts durant els tres primers dies. El normal és que arribessin amb el tren de les 11 h de la nit de divendres i desfilessin fins a l'edifici on s'allotjaven. La gent que hi havia a les terrasses dels bars s'ho mirava amb displicència. La gent

jove, i no tan jove, tenien ganes de gresca i a principis dels setanta una bona colla van anar a rebre els músics a l'estació i els acompanyaren fent batre palmes i cantant, fins i tot fent-los ampliar el recorregut per altres carrers. La setmana següent, el director de *La Voz del Bajo Ebro*, David Català, va escriure un article molt dur contra aquell fet dient que anava contra el caràcter senyorívol de Tortosa. Evidentment, no s'havia assabentat que els temps estaven a punt de canviar.

Fou l'estiu de 1972, ara fa just mig segle, que un ampli grup de nois i noies procedents principalment del Patronat Escolar-Obrer i el Club Universitari, però amb participació de fins a 15 entitats i associacions, entre elles, el Centre del Comerç, l'entitat de més prestigi de Tortosa que presidia l'advocat Joan Josep Murall, van atrevir-se a promoure una setmana de festes alternatives a les oficials Festes de la Cinta d'aquell any. Fou la Trobada 72 de Joventut. El nucli impulsor eren jòvens d'entre 18 i els 20

El cartell de la Trobada 72 de Joventut

anys, molts dels quals feia poc que estudiaven a Barcelona, on començaven a respirar els aires oberts d'una societat distant del tancament tortosinista. Entre altres, hi eren Paco Albacar i Carme Lorente, Manolo Bertomeu, José Manuel Navarro, Paco Faios, Fedri Gubern, Rosa Monclús. La meua dona i jo, ja casats, hi col·laboràrem activament a segona fila, com també ho

feren altra gent com Jaume Rocamora i Ramon Ferrando, i fins i tot de més grans, com Joan Antoni Blanch o Fernando Cartes. S'aconseguí la col·laboració d'intel·lectuals, artistes i els sectors progressistes, i la mobilització de tots els nuclis juvenils de la ciutat.

La "Trobada" va incloure la I (i única) Biennial d'Arts Plàstiques de Tortosa, amb obres d'artistes con-

sagrats, des de Fernando Arasa, Soriano Montagut, Guillermo Bergnes, Benet Espuny, Pallarès Llaó i altres de més joves, com Federico Mauri, Albert Fabà, Jaume Rocamora i els components del grup Macla, entre altres: un cicle de cinema d'autor amb les pel·lícules més rupturistes del moment, representacions teatrals, festival d'intèrprets folk i fòrum musical a la sala-discoteca Xeic, que es va inaugurar per tal motiu. També va haver-hi activitats per als menuts, competicions esportives i molts altres actes finançats per aportacions dels comerços locals sense cap ajut oficial més enllà de la cessió d'espais com la inactiva Casa de la Cultura dependent de la Delegació provincial del Ministeri, on es va fer l'exposició.

Els intents per convertir la trobada en un moviment cohesionat de la joventut, al marge dels esquemes oficials, fou avortat pel poder. Varen celebrar-se algunes reunions preparatòries i el desembre de 1972, al local de Cantaires de l'Ebre-Delta, aleshores un magatzem a l'inici de la carretera Simpàtica, es reuniren representants de fins a 23 associacions per parlar del tema. Un cop iniciat l'acte es presentaren policies locals, enviats per l'alcalde i complint ordres del governador, que ordenaven la suspensió de la reunió per no haver-hi permís. Com que la gent no volia anar-se'n acudiren vehicles de la Policia Governativa amenaçant de detenir els assistents si no es dissolia la reunió. ■